

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: دیپلوم انجنیر نسرین معروفی
۱۰ اکتوبر ۲۰۱۹

مشکل سرمایه‌داری با برابری جنسیتی در علم

فقط سرمایه‌داری می‌تواند برابری جنسیتی را در علم مشکل بداند

سیما کارادال نویسنده «چپ» پیرامون مقاله بحث‌انگیز اکونومیست درباره دانشمندان زن در کشورهای اروپای شرقی می‌نویسد، و می‌گوید به نظر می‌رسد کفگیر سرمایه‌داری برای تحریف تاریخ سوسیالیسم به ته دیگ خورده است، زیرا نمی‌تواند چیزی را توضیح دهد که هفتاد سال پیش در سوسیالیسم یک واقعیت بود.

والنتینا ترشکوا کیهان‌نورد شوروی

اکونومیست، یکی از معروف‌ترین مجله‌های اقتصادی و سیاسی در جهان، گفت که رژیم شوروی «هم به مردان و هم به زنان فشار وارد می‌کرد وارد رشته‌های علمی شوند و در این‌مورد همیشه به آن‌ها حق انتخاب نمی‌داد.» به گفته اکونومیست آن «اجبار» به وسیله رژیم شوروی «بخشی از دلیل» برای این است که در برخی کشورهای اروپای شرقی ۴۹ درصد دانشمندان زن هستند.

این که سرمایه‌داری تاریخ سوسیالیسم را تحریف کند چیز جدیدی نیست. اما، به نظر می‌رسد کفگیر سرمایه‌داری برای این تحریفات به ته دیگ خورده است. سرمایه‌دارها حتماً متوجه نیستند در حالی که سعی دارند تاریخ سوسیالیسم را تحریف کنند، عملاً آن را می‌ستایند.

چیزی را که آن‌ها به مثابه یک مشکل توصیف می‌کنند برابری زنان و مردان در علم است! اکونومیست تأکید می‌کند در کشورهای اتحادیه اروپائی- که پیشرفته‌تر از دیگر بخش‌های جهان فرض می‌شوند- تعداد زنان در مهندسی و علم دو- پنجم تعداد مردان است.

سرمایه‌داری تا جایی به برابری جنسیتی اجازه می‌دهد که به منافع سرمایه‌داری پاسخ بدهد و ایدئولوژی آن را بازتولید نماید. گفتمان عدم علاقه زنان به علم و سیاست ساخته سرمایه‌داری است.

کسانی که نقش زنان در علم را در اتحاد شوروی اجبار تلقی می‌کنند الزامات مشخصی را نادیده می‌گیرند. یکی از الزامات این بود که هر فرد برای زندگی سرپناه داشته باشد.

از الزامات دیگر این بود که زنان و مردان نه فقط در برابر قانون، بلکه در هر جنبه از زندگی برابر باشند. الزام بود که هر کودک به آموزش برابر و رایگان دسترسی داشته باشد. دسترسی آسان به بهداشت، ورزش، هنر، که آن را فقط با پول باید خرید، یک الزام بود.

کودکان در خیابان‌ها کشته نمی‌شدند و بنا بود جهان برای آن‌ها جای بهتری باشد. هزاران مهدکودک، غذاخوری، رخت‌شویی‌های عمومی باز بودند تا زنان را از بار کارخانگی نجات دهند.

دمکراسی‌های امروز به برکت تأثیر سوسیالیسم بهتر شدند. به دیگر سخن، سوسیالیسم سرمایه‌داری را مجبور کرد شرایط زندگی کارگران را بهتر کند.

در کشوری که قبلاً ۸۵ درصد زنان بیسواد بودند، تا سال ۱۹۵۴، ۵۳ درصد فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، ۷۶ درصد پزشکان، ۷۰ درصد استادان، ۶۹ درصد کنترل‌کنندگان کیفیت و آمار زنان بودند. درصد زنان در علم نیز رو به افزایش داشت. چیزی که سرمایه‌داری امروز نمی‌تواند توضیح دهد هفتاد سال پیش واقعیت بود.

تلاش‌ها برای تشویق زنان در هر جنبه از زندگی طی ساختمان سوسیالیسم صرفاً در مورد آمار نبود، بلکه به شناخت نقش زنان به مثابه پیش‌شرط رهایی بشر مربوط می‌شد. یک انقلاب نمی‌تواند بدون شرکت زنان تحقق یابد.

آیا بین تشویق یک کودک به آموزش، و تأمین بخشی از جامعه- که تحت ستم بود، در حاشیه قرار داشت، و مدرسه نرفته بود- با شرایط لازم برای دانشمند شدن، تفاوتی وجود دارد؟ چقدر زیباست که سرمایه‌داری نتوانسته آن «اجبار» را که به وسیله زنان پذیرفته و ذاتی شده است، نابود کند.

کسانی که ساختمان یا حفظ سوسیالیسم را هدف قرار داده اند، از روی احبار این کار را نمی‌کنند.

آفریدن چیزهای خوب برای بشریت یک خواست انسانی است، و خواندن، آموختن، و درگیر علم، هنر و ورزش شدن یک انگیزه انسانی است. سوسیالیسم شرایط مناسب را به وجود آورد، مردم را دگرگون ساخت

سرمایه‌داری برای این که بیشتر استثمار کند مجبور است دروغ بگوید. و فقط سرمایه‌داری می‌تواند پیرامون «اجبار» زنان یا مردان به گزینش حرفه در علم، هنر، و ورزش فکر کند.

توضیح عدالت: نگاه کنید به «بانوان آزمایشگاه: چرا نیمی از دانشمندان در برخی از کشورهای اروپایی شرفی زن

هستند، میراث شوروی بخشی از دلیل است»، اکونومیست، ۱۸ جولای ۲۰۱۸.

منبع: چپ، پرتال خبری حزب کمونیست ترکیه- تارنگاشت عدالت